

nuli u potjeru za otmičarima. A kad su ih stigli, da su ih prisilili, da povrate i nevjeste i blago. Na uspomenu pak toga sretno svršenog događaja da se je svake godine slavila svetkovina, koju prozvaše »delle Marie«. Dužd je svake godine u sjajnoj pratnji polazio u crkvu *Santa Maria Formosa*, te darivao mirazom iz državne blagajne 12 siromašnih djevojaka.¹⁾ Ali treba naglasiti, većina kronista taj događaj ne spominje. — Izgleda doduše vrlo čudnovato, da su Hrvati mogli doploviti u Lagune, usidriti se i iskrcati se, a da ih Mlečani ne primijete! Stoga Romanin nagađa: »Kad su Mlečani odlučili, da se ima proslaviti sretno sklopljeni mir s Hrvatima, tu su slavu spojili s davnim jednim običajem, i tako je eto nastala svečanost »delle Marie« i legenda o otmici mletačkih nevjestica«.

Kad je mlađahni hrvatski kralj *Miroslav* nasilnom smrću poginuo (849.), domogao se je vlasti njegov ubojica, ban *Pribina*, ali još iste godine popeo se je na prijestolje Miroslavov brat *Mihajlo Krešimir II.* Za građanskoga tog rata počese otpadati južni dijelovi kraljevstva; a otpade, čini se, i Bosna. Gradovi pak i otoci povratiše se pod vlast Bizantinaca. U takvim prilikama nije čudo, što je spala i vojna sila hrvatska, na kopnu i na

¹⁾ Lorenzo de Monaci dokazuje, da se je otmica zbila u doba dužda Petra Partecipazia (939.-942.); Sabellico i Sanudo pak vele, da je to bilo u doba Petra Kandijana III., dok Filiassi prenosi otmicu u doba Petra Tradonika — Romanin se slaže sa Sabellicom i Sanudom. — Molmenti, Povijest Venecije. Senj 1888. p. 45-46. Romanin, o. c. pag. 234.